

hvorved det da bekræftede sig, at det var aldeles ubrugeligt, idet nemlig Værelserne ere gamle Fængselsværelser, meget høje og skumle, som næsten ikke ere til at opvarme, saa at det ved en Sygdom, der kræver i særdeles høj Grad en ensartet Temperatur, er aldeles umuligt at benytte disse Værelser. Dernæst ere Kjælderne af en Bestaffenhed, der gjør det meget vanskeligt at benytte dem, navnlig paa Grund af, at de ere høist fugtige, ligesom de udenoms Veiligheder, som fordres til et saadant Hospitals hele Indretning, ligeledes ere mangelfulde. Kommunen, som havde den største Trang til en Bygning, og som med Fornøielse vilde have modtaget en Bygning, der var nogenlunde brugelig, har altsaa maattet afflaa Tilbudet om denne Bygning. Naar den ærede Krigsminister har omtalt, hvad der er foregaaet i denne Sag, og beklaget sig meget stærkt over, eller i det Mindste har antydet, at han var bleven noget afficeret ved de Yttringer, der vare faldne i Borgerrepræsentationen, hvor man omtalte hans Bægning som ubegrundet, saa tror jeg dog, at der efter de Aktstykker, der foreligge, for vedkommende Medlem har været nogen Grund til at bruge dette Udtryk. Efter hvad Krigsministeren selv oplyser, er der jo gjentagne Gange stet Henvendelse til ham, første Gang i Anledning af Udbrud af Typhus exanthematicus, og senere i Anledning af Frygten for en Koleraepidemi. Der anføres i den Skrivelse, som kom fra Krigsministeriet, at man ikke kunde indlade sig derpaa, dels af Hensyn til Garnisonshospitalets Reparation, dels af Hensyn til Leiren ved Hald og dels af Hensyn til Frygten for, at en Koleraepidemi skulde udbryde, idet Krigsministeren i saa Fald selv vilde have Brug for Søetatens Hospital. Jeg skal for min Del meget villig indrømme, at der paa den Tid kan have været tilstrækkelig Grund for Krigsministeren til at sige Nei, idet Forholdene stillede sig saaledes, at der var Sandsynlighed for, at Krigsministeriet selv kunde komme til at bruge det. Men da Koppeepidemien udbrød, og Andragendet gjentoges, lod Svaret, at man af de Grunde, som tidligere vare anførte, ikke kunde opfylde Bægningen. Jeg skal tillade mig at oplæse dette Punkt af Krigsministerens Skrivelse af

11te December. Det hedder: „I behagelig Skrivelse af 6te dennes har Sundhedskommisjonen anholdt Krigsministeriet om, at enten en saa stor Del af Søetatens Hospital, som maatte kunne affes, maa overlades Kjøbenhavns Kommune til Afbenyttelse som Koppehospital, eller i alt Fald et saa stort Antal civile Koppepatienter, som Pladsen tilsteder, maa blive modtaget i bemeldte Hospital. I denne Anledning skal jeg ikke undlade at meddele; at jeg af de Hensyn, ifølge hvilke Krigsministeriet gjentagne Gange har maattet afflaa de fra Kjøbenhavns Magistrat i lignende Retning fremkomne Bægninger... paa ny maa afflaa dem.“ Men disse Grunde eksisterede ikke mere; Leiren ved Hald, der var den ene Grund, var jo forlængst hævet, Hospitalet var forlængst restaureret, Frygten for Kolerasmitten var forlængst ophørt, og det var kun disse 3 Grunde, som Krigsministeren har anført i de tidligere Skrivelser. Naar man læser dette, maa man virkelig sige, at det nye Afslag er ubegrundet. Nu har den høitærede Krigsminister ganske vist i det, han oplæste i Dag, anført noget Mere, som ikke anføres i den omtalte Skrivelse, og dette turde maasse være den væsentligste Grund. Det er den Yttring af Stabslægen, at han frygtede for, at naar Kommunen først fik dette Hospital til midlertidig Afbenyttelse, skulde man ikke kunne faae det tilbage, og det er altsaa en Frygt fra Vægens Side for at miste dette Hospital, der maasse turde være Hovedgrunden for den sidste Negtelse. Denne Grund findes som sagt ikke anført i den nævnte Skrivelse og har som Folge deraf været ubekjendt for Borgerrepræsentationen. Jeg tror, at den ved nøiere Prøvelse vil vise sig ikke at være meget holdbar. Naar en Mand er Eier af et Eted, og han midlertidig laaner det ud, saa vil han aldrig kunne komme i den Forlegenhed ikke at kunne faae det tilbage. Ganste vist kunne Forholdene stille sig saaledes, at der kan komme vigtige Grunde til at overlade det for længere Tid end fra først paatænkt; men nogen Berettigelse til at beholde det til Laans har Vedkommende jo ikke, og det maa staa i Eierens Magt at fordrø det tilbage, naar Omstændig-